

Zaaknummer : CBHO 2016/238
Rechter(s) : mr. Borman
Datum uitspraak : 12 januari 2017
Partijen : appellant en CBE Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : afwijzing
bindend negatief studieadvies
BNSA
causaal verband
persoonlijke omstandigheden
studieadvies
Artikelen : WHW: artikel 7.8b
Onderwijs- en Examenregeling 2015-2016, deel A: artikel 6.3
Onderwijs- en Examenregeling 2015-2016, deel B: artikel 7.2
Uitspraak : ongegrond
Hoofdoverwegingen : 2.5. Appellant had tot het ongeval op 21 januari 2016 slechts 4 studiepunten gehaald. Hij heeft toegelicht dat hij het eerste semester niet gemotiveerd was voor de studie omdat hij was uitgeloot voor de studie tandheelkunde. Gelet op die toelichting, komt het voor risico van appellant dat de herkansingen voor de vakken van het eerste semester na het ongeval plaatsvonden en hij die niet kon maken. Verder is het niet aannemelijk dat appellant na het ongeval gedurende de volledige door hem gestelde vier maanden niet of nauwelijks heeft kunnen studeren. Uit artikel 4.4 van deel B van de OER blijkt dat het onderwijs van het vak Humane Fysiologie in het tweede semester plaatsvond. Appellant heeft het tentamen van dat vak op 26 mei 2016 gehaald met het hoogste cijfer van de door hem behaalde vakken. Gelet hierop, heeft het CBE naar oordeel van het College terecht overwogen dat de persoonlijke omstandigheid van appellant een onvoldoende verklaring vormt voor het feit dat hij in zijn eerste jaar van inschrijving slechts 17 studiepunten heeft gehaald. Het CBE heeft terecht geoordeeld dat de decaan appellant een BNSA heeft mogen geven. Het betoog faalt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit van Amsterdam (hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 17 augustus 2016 heeft de decaan van de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica appellant voor de bachelor bio-medische wetenschappen een bindend negatief studieadvies (hierna: BNSA) gegeven.

Bij beslissing van 12 oktober 2016 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Met bericht van verhindering zijn beide partijen ter zitting van 5 januari 2017 niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de

propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies, als bedoeld in het eerste of tweede lid, ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het zesde lid stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast.

Ingevolge artikel 6.3, eerste lid, van deel A van de Onderwijs- en Examenregeling 2015-2016 (hierna: de OER) wordt aan het studieadvies dat aan het eind van het eerste studiejaar wordt uitgebracht, een afwijzing met een bindend karakter verbonden, indien de student niet de norm heeft behaald voor een positief advies.

Ingevolge het tweede lid blijft een negatief advies achterwege als de student aantoonbaar niet aan de norm te hebben voldaan als gevolg van persoonlijke omstandigheden, zoals genoemd in artikel 6.4. De norm is omschreven in artikel 7.2 van deel B.

Ingevolge artikel 7.2, derde lid, van deel B van de Onderwijs- en Examenregeling 2015-2016 Bacheloropleiding bio-medische wetenschappen wordt, als een student aan het eind van het eerste jaar van inschrijving minder dan 42 studiepunten van het eerstejaarsonderwijsprogramma van de opleiding heeft behaald, aan het bindende studieadvies een afwijzing, zoals bedoeld in artikel 7.8b, derde en vijfde lid, van de WHW, verbonden.

2.2. Appellant heeft in zijn eerste jaar van inschrijving voor de bachelor bio-medische wetenschappen 17 studiepunten behaald en daarmee niet voldaan aan de norm van 42 studiepunten. Op 21 januari 2016 heeft appellant zijn twee polsen gebroken. Hij stelt dat hij als gevolg daarvan gedurende vier maanden minder goed kon studeren. Hij heeft deze persoonlijke omstandigheid gemeld bij een studieadviseur.

2.3. Het CBE heeft geoordeeld dat de decaan appellant in redelijkheid een BNSA heeft kunnen geven. Tot het ongeval had appellant slechts 4 van de 22 te behalen studiepunten gehaald. Daarnaast heeft appellant erkend dat hij pas in januari 2016 gemotiveerd raakte voor de opleiding. Volgens het CBE heeft de decaan zich op het standpunt mogen stellen dat een onvoldoende relatie bestaat tussen de persoonlijke omstandigheid van appellant en de door hem gedurende het hele jaar gehaalde studiepunten.

2.4. Appellant betoogt dat het CBE ten onrechte heeft geoordeeld dat de decaan hem in redelijkheid een BNSA heeft kunnen geven. Daartoe voert hij aan dat hij door het breken van zijn polsen verplichte practica had gemist en daardoor van één vak geen tentamen kon maken en van een ander vak slechts het hertentamen. Een derde vak kon hij niet halen omdat hij door zijn gebroken polsen een werkstuk niet kon inleveren. Verder licht appellant toe dat hij in het begin niet zo gemotiveerd was voor de studie en hij vakken moest herkansen. Die herkansingen waren na het ongeval.

2.5. Appellant had tot het ongeval op 21 januari 2016 slechts 4 studiepunten gehaald. Hij heeft toegelicht dat hij het eerste semester niet gemotiveerd was voor de studie omdat hij was uitgeloot voor de studie tandheelkunde. Gelet op die toelichting, komt het voor risico van appellant dat de herkansingen voor de vakken van het eerste semester na het ongeval plaatsvonden en hij die niet kon maken. Verder is het niet aannemelijk dat appellant na het ongeval gedurende de volledige door hem gestelde vier maanden niet of nauwelijks heeft kunnen studeren. Uit artikel 4.4 van deel B van de OER blijkt dat het onderwijs van het vak Humane Fysiologie in het tweede semester plaatsvond. Appellant heeft het tentamen van dat vak op 26 mei 2016 gehaald met het hoogste cijfer van de door hem behaalde vakken. Gelet hierop, heeft het CBE naar oordeel van het College terecht overwogen dat de persoonlijke omstandigheid van appellant een onvoldoende verklaring vormt voor het feit dat hij in zijn eerste jaar van inschrijving slechts 17 studiepunten heeft gehaald. Het CBE heeft terecht geoordeeld dat de decaan appellant een BNSA heeft mogen geven. Het betoog faalt.

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtsdoende:

verklaart het beroep ongegrond.